

عنوان مقاله:

بررسی آموزه های عرفانی غدیر در اشعار فارسی

محل انتشار:

هفتمین اجلاس بین المللی دکتترین جهانی دهه غدیر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین مقدسی نیا - دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد، واحد کرمانشاه

طیبه نعمتی داورپناه - شاعر و پژوهشگر

خلاصه مقاله:

گره خوردن دین و عرفان در اسلام و وابستگی متقابل آن‌ها به یکدیگر در طول تاریخ پر فراز و نشیب اسلام باعث گردیده که مطالعه عرفان بدون در نظر گرفتن آموزه‌هایی معرفتی و عرفانی اسلام که از سرچشمه زلال غدیر نشأت گرفته ممکن نگردد؛ شکل گیری مکتب عرفان شیعی هم راستای صوفیه اهل تسنن در کنار جریان‌های تاریخی و سیاسی این دو گروه اسلامی باعث گردید که هر دو گروه در یک جبهه قرار گیرند چرا که قطب قرار گرفتن حضرت علی (ع) در فرق صوفیه اهل سنت، و ارادت تمام فرق شیعه به این امام معصوم شاهی بر مدعی مذکور است. موضوع این پژوهش بررسی آموزه‌های عرفانی در شعر شاعران پارسی سرا؛ متأثر از واقعه عظیم غدیر خم است. هدف از این پژوهش مقایسه اشعار شاعران فارسی زبان در خصوص ادبیات عرفانی، قطب بودن (انسان کامل)، زهد و بصیرت حضرت علی و ولایت آن حضرت است. روش پژوهش اسنادی- تحلیلی (کتابخانه‌ای با استفاده از منابع چاپی و الکترونیکی) می‌باشد. یافته های این پژوهش بیانگر آن است. که بین اشعار فارسی سروده شده متأثر از غدیر خم و اندیشه‌های عرفانی و صوفیه قرابت معنایی زیادی وجود دارد و اشعار شاعران پارسی مملو از رموز و مفاهیم عمیق عرفانی است.

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، غدیر، آموزه های عرفانی، تصوف، شراب طهور.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/921865>

